

EDUCÂND PĂRINȚII, BENEFICIAZĂ COPIII

Proiect educațional

Prof. SPIRIDON ANA MARIOARA,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

"Cea mai grea meserie, e să fii părinte".

Ca și o plantă copilul crește diferit în funcție de hrană, lumină, ambianța favorabilă sau defavorabilă a mediului familial. Copilul are nevoie să fie ajutat, apărat, călăuzit, are nevoie să se simtă important pentru cei pe care îi iubește. Cel mai bun model parental se dovedește a fi acela care oferă copilului dragoste, înțelegere și permisivitate astfel încât să-i dezvolte inițiativa, curajul de a-și exprima opiniile și posibilitatea de a-și dobândi independența. Noi cum ne formăm copiii?

ARGUMENT

A fi părinte este ceva înnăscut, acest sentiment aflându-se în noi în stare latentă. Se întâmplă totuși ca ceea ce consideră părinții a fi o măsură corectă pentru copilul lor într-o anumită situație, să nu fie tocmai ceea ce are nevoie copilul în acel moment. De aici apar conflictele, rupturile dintre membrii familiei, renunțarea la intervenții din partea părinților depășiți de situație.

Cea mai mare dorință a tuturor copiilor este de a li se da atenție, de a desfășura activități împreună cu părinții. În același timp, pentru majoritatea părinților, a ajunge să-i înțeleagă pe copii, reprezintă o lucrare de o viață întreagă, pentru că fiecare copil este diferit într-un mod unic.

Consider că informarea părinților despre efectele propriilor comportamente asupra copilului, de către specialiști în domeniul educației, poate contribui la prevenirea efectelor negative ale acțiunilor educative.

În viață, nimic nu este garantat sută la sută. În cele din urmă, fiecare copil va trebui să își aleagă singur calea pe care vrea să meargă. Șansele de a influența un copil în mod pozitiv pot fi semnificativ crescute dacă, prin aceste dezbateri, lectorate, activități de consiliere, părinții ar dedica câteva ore în plus pentru a afla lucruri noi despre dezvoltarea și comportamentul tipic al copilului.

Relațiile din familie (dintre părinți și copii și dintre părinți) au consecințe în privința formării personalității copilului. Tensiunile, certurile din familie sunt traumatizante pentru copil. Trăind repetat și intens în aceste tensiuni, trebuința de securitate a copilului nu este satisfăcută, iar personalitatea copilului se va cristaliza dizarmonic, fapt ce îi afectează evoluția sa școlară. Suferința morală a copilului se reflectă în conduita școlară, determinând apatie, dezinteres față de învățatură, chiar respingere față de școală sau ostilitate. Și chiar dacă părinții nu divortează, ambianța tensionată și nesigură are consecințe negative asupra performanțelor școlare. Climatul afectiv joacă un rol considerabil pentru elevii emotivi, tulburările afective asociindu-se cu dificultăți de adaptare.

Ambianța familială este hotărâtoare pentru modul în care copilul își fundamentează concepția generală despre lume și viață și pentru formarea personalității sale. Modul de a fi al părinților, felul lor de a gândi, de a-și exprima trăirile, va servi drept prim model pentru copil. Dacă părinții sunt capabili să-și păstreze calmul și încrederea în situații problematice, și copilul

va fi capabil de autocontrol. Părintele comunicativ, afectuos, deschis îl va stimula pe copil să se deschidă și să comunice la rândul său. Atâția părinți se plâng că proprii copii nu comunică cu ei, că au rezerve și rețineri. De cele mai multe ori, realitatea este că nu i-au învățat să comunice, având ei înșiși destule dificultăți, rezerve și inhibiții în comunicare.

Un pericol foarte mare care amenință astăzi sute și mii de familii din România este *emigrația*. Europa, America și Australia deschid larg porțile pentru românii dornici de câștiguri mari, gata să-și sacrifice familia și darurile primite prin taina sfântă a căsătoriei. Valuri de români își părăsesc familiile și să iau drumul pribegiei, în cautarea unui loc de muncă, în căutarea unui trai mai bun, pe meleaguri străine, îngroșând rândul milioanelor de emigranți. Pentru câțiva arginți în plus, dispare din realitatea vieții de familie, acea *casă de piatră* de odinioară, iar familia - temelia societății se clatină din cauza înlocuirii iubirii și dăruirii, cu ura și tristețea traumatizantă a divorțului.

Fără îndoială că cea mai gravă față a emigrației îi afectează pe cei rămași acasă, iar primele victime ale fenomenului sunt copiii, a căror fragilitate emoțională îi expune la riscuri mari. Doi din trei copii, care au părinții plecați la muncă în străinătate, resimt acut lipsa dragostei acestora și odată ajunși la maturitate, vor forma o generație de adulți cu probleme de integrare socială. Copiii ai căror părinți au plecat la muncă, în străinătate, "*orfanii cu părinți în viață*", rămân în grija unor persoane care încearcă să țină locul părinților.

Un copil din zece chiulește de la școală în mod constant după plecarea părinților la muncă în altă țară. Elevii de gimnaziu, din cauză că rămân nesupravegheați de părintele de care obișnuiau să asculte, pot deveni agresivi din cauza frustrărilor și a anxietății care încep să se manifeste.

Pe termen scurt, plecarea părinților se traduce, în viața copiilor, prin agresivitate verbală sau fizică, marginalizare, anxietate, note mici, chiul sau chiar abandon școlar. Pe termen lung, această generație de copii lipsiți de iubirea părinților și de armonia familială poate deveni una de adulți-problemă, și nu este exclusă posibilitatea ca unii să ajungă infractori.

ANALIZA DE NEVOI

Puncte tari

- Existența în familia tradițional românească a unui triunghi familial format din mamă, tată și copil ;
- Modul de a fi al părinților, felul lor de a gândi, de a-și exprima trăirile, servește drept prim model pentru orice copil ;
- Existența unui climat de înțelegere, colaborare și respect între părinți și profesori ;
- Implicarea școlii în proiecte internaționale care favorizează realizarea educației interculturale a elevilor.

Puncte slabe

- nivelul economic redus, care dispersează atenția părinților spre problemele sociale (inflație, somaj) sau de subzistență;
- creșterea numărului familiilor cu un singur părinte a crescut cu 38%, tendința fiind de creștere și în continuare ;
- în familiile cu un singur părinte, acesta nu poate să fie și autoritate, și iubire necondiționată
- dese cazuri în care bunicii își cresc nepoții (părinții lor fiind plecați la muncă în străinătate)
- existența unor bunici care confiscă nepoții, rivalizează cu părinții biologici în creșterea copilului ;
- atitudinea față de divorț și persoanele care trec prin această experiență este mai tolerantă, absența căsătoriei, este afirmată mai intens și mai pozitiv, iar concubinajul nu mai este văzut ca o opțiune rușinoasă ;

-în stilul de viață actual, în raporturile dintre generații, unii dintre tați și mame riscă să devină adesea «părinți de weekend» ;

-bugetul redus de timp liber al părinților;

-tendința unor părinți de a sancționa comportamentele copilului în raport cu reușita școlară (note, absență) și de a neglija atitudinile socio-morale și chiar comportamentale deviante ale copilului ;

-existența multor cazuri de violență în familie și în școală;

-contactele cu profesorii, diriginții sunt rare, formale;

Oportunități

-o plajă foarte largă de probleme abordabile de la nivelul județului: orientare școlară, abandon școlar, devianță juvenilă, etc.

-posibilitatea de participare la parteneriate educaționale în programe de finanțare UE;

-participare la parteneriate educaționale alături de comunitățile locale și de agenții economici;

-implicarea altor factori educogeni în rezolvarea unor situații deosebite (biserica, poliție, sănătate etc);

Amenințări (temeri)

-starea materială precară a familiilor unor elevi;

-exodul masiv al părinților în alte țări pentru căutarea unui loc de muncă (copiii rămânând în grija bunicilor sau a vecinilor, fără minimum de supraveghere în timpul liber);

-colaborare insuficientă cu unele instituții ale statului care au preocupări educaționale similare: Poliție, Direcția de Protecție a Copilului, Direcția de Sănătate Publică, etc.

-oferta slabă a pieței de muncă

-slaba implicare a primăriilor în proiectele sociale

-receptivitatea scăzută la nevoile școlii a majorității agenților economici din zonă .

GRUP ȚINTĂ

Părinții clasei la care sunt diriginți

DURATA

28 de ore (7 sesiuni a câte 4 ore – sâmbăta și duminica)

SCOPUL PROGRAMULUI

* Formarea abilităților părinților de a analiza dezvoltarea copilului, de a corela nivelul de dezvoltare cu nevoile de educație corespunzătoare și de a pregăti copilul pentru viața actuală, reală, concretă și completă.

Obiective generale:

* Conștientizarea părinților asupra rolului lor activ în educația copilului ;

* Promovarea unor schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;

* Prevenirea unor probleme ivite în comportamentul copiilor;

* Formarea abilităților de comunicare ale părinților;

* Schimbarea atitudinii negativiste a unor părinți față de copiii lor ;

* Îmbunătățirea abilităților de consiliere și relaționare cu familia, îndeosebi cu familia în situații de criză;

* Dezvoltarea și îmbunătățirea colaborării școală – familie;

Obiective de referință:

La sfârșitul cursului participanții vor fi capabili:

- * să conștientizeze că familia este cea care asigură dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral și estetic ;
- * să recunoască factorii ce influențează educația în cadrul familiei
- * să găsească soluții de îmbunătățire a comunicării cu copiii;
- * să poată preveni și rezolva conflictele interpersonale dintre părinți și copii, prin formarea unor deprinderi de comunicare non-violentă;
- * să cunoască și să aplice modalitățile de intervenție educativă în cazul copiilor aflați în situații de risc (abandon școlar, delincvența etc.)
- * să folosească instrumente și metode adecvate pentru înlăturarea situațiilor deviate ale copiilor și în cazuri deosebite să apeleze cu încredere la psihologul școlar și asistentul social;
- * să fie capabili să renunțe la mentalitățile tradiționale privind educația copiilor și să înlăture comunicarea deficitară dintre părinți și copii pe teme privind educația sexuală sau pe teme legate de viața lor cotidiană (activitate școlară, activități cu prietenii) ;
- * să promoveze și să aplice principiile democratice în relația părinte-copil;
- * să identifice și să proiecteze împreună cu cadrele didactice parteneriate școală – familie.

PROGRAMA (CONȚINUT TEMATIC)

1. Definiția, clasificarea și rolul familiei;
2. Comunicarea părinte – copil; Factori ce influențează educația în cadrul familiei
3. Situațiile de criză prin care pot trece copiii. Efectele acestora asupra comportamentului copilului.
4. Educarea tinerei generații pentru o viață sănătoasă
5. Violența în familie. Violența în școală
6. Drepturile copilului
7. Așteptările părinților și posibilitățile reale ale copilului.

METODE/FORME DE ACTIVITATE

- ❖ Expunerea
- ❖ Exercițiul
- ❖ Dialogul
- ❖ Ciorchinele (pornind de la cuvintele „comunicare” și „succes școlar”)
- ❖ Dezbateră
- ❖ Lectoratul
- ❖ Studiul de caz
- ❖ Jocurile de rol
- ❖ Chestionarul

SISTEMUL DE EVALUARE PRECONIZAT

- * interesul manifestat de părinți pentru aceste activități;
- * modificarea comportamentului, a atitudinii, a rezultatelor școlare înregistrate de elevi ca o consecință a activităților desfășurate.

RESURSE

- a) umane
- b) materiale - echipamente : flipchart, retroproiector, casetofon, copiator ;
- consumabile : hârtie A3 și A4, hârtie flip-chart, scotch, agrafe birou, markere etc.
- c) informaționale: materiale suport conținând esențializări ale materialului teoretic și aplicațiile practice care se vor utiliza în cadrul activităților de formare ;
- d) de timp (28 de ore).